

پیتی بزانی، هاوسه‌نگی تیک چوو. له هه‌مان کۆردا، توێژه‌وه‌وی هێژا حکیمی مه‌لا سالح گوتی: (من به ساتیره‌شعیری حه‌مه‌سه‌عید حه‌سه‌ن زۆر سه‌راسام، شیعری داشۆرین دوا‌ی ده‌ورانی شیخ ره‌زا خه‌ریک بوو ده‌مرد، نه‌و به‌ شتوا‌زتیکی جوان و نوێ، زیندووی کرده‌وه.)

نه‌و چهند رۆژه‌ی له‌ هه‌ولێر بووم، قه‌یرانی به‌نزی‌ن هه‌بوو، سه‌ره‌ی وه‌رگرته‌ی به‌نزی‌ن هه‌نده‌ درێژ بوو، نه‌و سه‌ری دیار نه‌بوو. که‌ کۆره‌که‌ ته‌واو بوو، کتیبی <جه‌لالینامه‌>م بو‌ نه‌و خوتنه‌رانه‌ ئیمزا ده‌کرد که‌ به‌ نووسینه‌کانم سه‌راسام، ریزی سه‌ره‌ی نه‌وانه‌ی چاوه‌رێتی ئیمزام بوون، هه‌نده‌ درێژ بوو، سه‌ره‌ی وه‌رگرته‌ی به‌نزی‌ن وه‌بیر ده‌هه‌تنامه‌وه‌.

ناله‌ عه‌بدوله‌رحمان که‌ دوو به‌رنامه‌ی <دیوان>ی ته‌له‌فیزیۆنی سه‌ته‌لایتی کوردستانی بو‌ شیعری من ته‌رخان کرد، له‌ رادیۆی <هه‌ریم>یشه‌وه‌ دیانه‌یه‌کی له‌گه‌لدا ساز کردم، که‌ له‌ ئیژگه‌ی رادیۆی هه‌ریم ئافره‌تییکی پێ ناساندم، گوتی: ئه‌مه‌ هه‌واری خوشکه‌مه‌، من ته‌نیا پیت سه‌راسام و هه‌چی تر، به‌لام نه‌م، هه‌نده‌ پیت سه‌راسامه‌، عاشقت بووه‌. هه‌وار عه‌بدوله‌رحمانی رێزدار له‌و رپه‌ورتازه‌دا که‌ سه‌باره‌ت به‌ کۆره‌که‌م، له‌ کوردستان تیقییه‌وه‌ پیتشه‌کی کرد، گوتی: (وه‌رن با له‌ قه‌له‌مه‌ سه‌رکیشه‌که‌ی نه‌م نووسه‌ره‌وه‌، فیری بو‌تری بیین.)

شاعیر و رۆژنامه‌نووس ئیسماعیل به‌رزنجی، له‌ رادیۆی ده‌نگی کوردستانه‌وه‌ ده‌یدواندم، زۆر نووسه‌ر و خوتنه‌ری رێزدار، زه‌نگیان لێ دا و به‌ره‌مه‌ی منیان به‌رز نر‌خاند، پرۆفیسۆر شوکریه‌ ره‌سوول گوتی: حه‌مه‌سه‌عید حه‌سه‌ن به‌ کوردیه‌کی هه‌نده‌ بالا ده‌نووسیت، هه‌ر نووسینیکی تازه‌ی بخوتنه‌وه‌، دوو سێ وشه‌ی تازه‌ی وای تێدایه‌، که‌ ناچار ده‌بم بو‌ زانیی و اتا‌کانیان سه‌یری فه‌ره‌نگ بکه‌م. نه‌م نووسه‌ره‌ که‌ به‌رده‌وام خه‌ریکی شه‌ره‌نووسینه‌، هه‌شتا له‌ هه‌چ شه‌رێکیدا نه‌یدۆران‌دووه‌.) نه‌هه‌تییه‌ک هه‌یه‌، پیم خۆشه‌ ئاشکرای بکه‌م، له‌ هه‌چ کام له‌و شه‌ره‌نووسینه‌دا من ده‌ستپیتشه‌خه‌ر نه‌بووم، ده‌شیت له‌ سۆنگه‌ی نه‌وه‌وه‌ که‌ ناحه‌زانم به‌ نه‌هتی له‌ پشته‌وه‌ په‌لاماریان داوم و منیش به‌ ئاشکرا به‌ره‌و روویان بوومه‌ته‌وه‌، خوتنه‌ر، من به‌ ده‌ستپیتشه‌خه‌ر بزانیته‌.

کاک شوان مامه‌ له‌ <بیرمینگه‌هام>ه‌وه‌، بو‌م ده‌نووسیت: (ته‌نیا له‌به‌ر نووسینی تو، سه‌ردانی پیتکه‌ کوردیه‌کان ده‌که‌م، تیرۆریست نیم، وه‌لێ ناماده‌م له‌سه‌ر تو خۆم به‌ته‌قینه‌وه‌.) ژنیک له‌ <له‌نده‌ن>ه‌وه‌ زه‌نگم بو‌ لێ ده‌دات و ده‌لێت: (له‌مێژه‌ تووشی شیره‌نجه‌ی جگه‌ر بووم، نه‌وه‌ به‌ زه‌بری نووسینی تو، هه‌شتا زیندووم.) مامۆستا ناسر هه‌ورامی له‌ هۆلنده‌وه‌ پیم ده‌لێت: (له‌ رووی ده‌روونیه‌وه‌ هه‌ندیک ناساغ بووم، دۆکتۆری ده‌رووناس و ده‌رمان، فریام نه‌که‌وتن، به‌ خوتنه‌وه‌ی نووسینی تو، چاک بوومه‌وه‌.)

ژنیک له‌و کۆره‌دا که‌ له‌ ستۆکه‌هۆلم بو‌ یادکرده‌وه‌ی مه‌رگی <فادیه‌ شاهیندال> ساز کرابوو، باوه‌شیک گولی پیتشه‌ش کردم و پیتی گوتم: هه‌ندیک که‌س ته‌نیا به‌ نووسینی شیعریکی جوان، ده‌بن به‌ شاعیر، وه‌ک عه‌لی عارف ناغا و میرزا مارف، که‌ نه‌میان به‌ (نه‌مام و عه‌ره‌ری ساواش له‌ تو خنجیله‌تر نابن) و نه‌ویان به‌ (دل‌م هه‌ر نه‌و دل‌ی جارانه‌ ئیتسا‌که‌ش نه‌نالین)، بوون به‌ شاعیر. تۆش کورته‌شعیری (به‌عسی)ت به‌سه‌، بتکات به‌ شاعیر.

شانازی به خهلاتی دهزگای «ئاراس» وه، که چالاکترین دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهیه، کورد به خۆیه وه بینبیت، دهکهم، وهلی هیتزترین خهلات له کن من، رستهیهکی جوانه، که له خۆینه ریکه راستگۆی دهیبستم، خۆینه ریکه که ههر له یهکه مین گفتوگۆ وه، وا ده په یقیت وهک له میژ بیت، له نزیکه وه بمناسیت. نایشارمه وه گه لیک جار به زهبری قسهی ئه و خۆینه رانه م، چاوم فرمیسهکی تی ده زیت. که ده ست به نووسین دهکهم، دلیم لای قسهی ئه و خۆینه رانه مه، بۆیه هینده به دوودلی و ترس و له رزه وه دنووسم. بۆیه سهروه ختی نووسین، خۆم به پیشمه رگه یهکی نابلو و قه دراو ده زانم و هه ول ده دم گولله ی هیچ وشه یه کم به خه سار نه چیت، ناخر ناخوژم هیچ کام له شه دایانی وشه کانم، نا ئومید بکه م.

هاوړی عه زیز محمه د که دلۆقانی ده نویتیت و ناو به ناو زهنگم بۆ لی ده دات، دوو هه فته یهک پیش گه شته که م، پیتی گوتم: (هه ز ده که م سه ریک له ولات بده یه وه، ناخر نا کریت بۆ نووسین ده رباره ی کوردستان، ههر پشت به یاده وه ریه کانت بیه ستیت.) که چی که کاک نیچیرفان بارزانیم بینی، گوتی: (ئه وه ئه و هه موو زانیاریه ده رباره ی کوردستان له کوپوه ده هینیت.!) ئه وه چونکه ههر به جهسته له تاراوگه م، به رۆح له کوردستانم، ئه وه چونکه که سانیکه ی زۆر متمانه م پین ده که م و زانیاریم بۆ ده نیرن.

له و فیستیقاله دا که له دوا هه فته ی سالی رابردوودا، له هه ولیر، بۆ ریزلینان له هونه رمه ندی نه مر کاویس ناغا به رپوه چوو، هه وت که س خه لات کران، شانازی به خشین خه لات به پینجیان به ر من که وت، که یه کتیکیان هیتزا ناز عه بدوللا بوو، که خه لاته که م دایه ده ستی، گوتی: (ئه وه م به لاوه گرنه نییه که خه لات کراوم، ئه وه مایه ی شانازی که تو خه لاته که م پیشکه ش ده که یه ت.) ههر له و فیستیقاله دا نافرته تیک خۆی پین ناساندم، که رۆژی دواتر بینیمه وه و لیم پرسی: بۆچی هیتستا شووت نه کردووه، گوتی: هیتستا وه لامی راسته قینه ی ئه و پرسیاره م، که سه دان جار لیم کراوه، به که س، ته نانه ت به دایکیشم، نه گو تووه، به لام به تو ی ده لیم: (هاوینی ۱۹۸۳ به عسییه کان دلخوازه که میان شوینبزر کرد، له و کاته وه تا مانگیکیش دوا ی ۹ ئه پریلی ۲۰۰۳ ههر به هیوای هاتنه وه ی بووم!)

2005 . 03. 31

(۱) دۆلی مهرگ: وادی الموت. له ۹ی حوزیرهانی ۱۹۶۳دا، به عس له سلیمانی، له و دۆله دا، ۸۶ کوردی زینده به چال کرد.

(۲) بای مهرگ: کیمیا باران.

(۳) ده مارگرتن: provocation: نیستیغزاز.